

Životní osudy paní Zdeny Žajglové z Kralovic na Plzeňsku.

Zdena Žajglová se narodila v roce 1935 do rodiny majitele obchodu. Ve svém vyprávění ukazuje život běžných lidí v těžkém období 2. světové války. Nejvíce ji zasáhlo, když viděla, jak její židovskou kamarádku odvezlo gestapo. Nikdy už o ní neslyšela. Ani v období komunismu její život nebyl jednoduchý. S ohledem na okolnosti se musela o své dvě dcery starat sama. I přes všechny starosti se jí nakonec podařilo dostudovat a pracovala ve zdravotnictví.

Zdena Žajglová byla jedna ze dvou sourozenců. Její bratr Eda byl o pět let starší. Rodiče měli obchod v městečku Kralovice na Plzeňsku. Často jezdili na kole do vedlejší vesnice Kožlany. Zdena Žajglová byla velmi zvědavé dítě, ale také se musela naučit některé věci neříkat, jinak by mohla ohrozit sebe i svoji rodinu. Život v protektorátu nebyl jednoduchý – nedostatek jídla, potravinové lístky, odevzdávání jídla Němcům. Zdena chodila s maminkou na borůvky, ale musely si dávat pozor, aby se v lese nedostaly na území, kam Němci zakázali vstup Čechům. Nejlepší kamarádka Zdeny Žajglové byla židovská holčička Erika. Protože Erika musela nosit žlutou hvězdu, Zdena ji chtěla taky. Jako šestileté dítě nepřemýšlela nad tím, co to znamená. Při nástupu do první třídy zastavilo před školou německé auto a Eriku a některé její spolužáky odvezlo. Už je nikdy neviděla. Tento zážitek je pro ni stále živý. V průběhu války se všichni snažili *žít* tak, aby *přežili*. Zdena Žajglová vzpomíná i na odvahu svého otce, který schovával partyzána v jejich sklepě v době, kdy Němci kontrovali kostel, kde se dotyčný partyzán ukrýval původně.

V době osvobození bylo Zdeně Žajglové deset let. I tehdy si uvědomovala, že se některé ženy musely před Rusy schovávat, protože docházelo ke znásilňování. Vzhledem k tomu, že Kralovice jsou blízko Plzně, vzpomíná i na setkání s americkou armádou, která však nemohla překročit demarkační linii.

Zdena Žajglová se vdávala za komunismu. Na svatbě měla šaty z hedvábí, které jim spadlo jednoho rána na dvůr. Možná bylo z padáku – neví, kde se vzalo. Tyto šaty poté také využila na ples. Její muž jí s ničím doma nepomáhal, i když spolu měli dvě děti. Neměla s ním šťastný život, manžel se opíjel a často chodil za děvčaty. Nechtěla s ním dál žít, ale musela, protože jí komunisté nedovolili se s ním rozvést. Nakonec v manželství vydržela 20 let. Pracovala na několikery směny včetně nočních, aby vydělala peníze a dokázala zaplatit nájemné na byt, jídlo a věci pro děti. Zároveň studovala a tím, že vše platila sama, bylo pro ni těžké vydělávat ještě na cesty za studiem z Berouna do Prahy. Nakonec, po mnoha potížích, kdy na studium kvůli práci neměla čas, se jí studia povedlo dokončit.

V roce 1989 se konečně mohla se svým příšerným mužem rozvést navzdory tomu, že jí vyhrožoval, že ji zabije. Děti Zdeny Žajglové se nakonec též vdaly, ale naštěstí dobře. Teď už spokojeně žije, aniž by jí něco chybělo.